

השבת

של רבנן מהרסלב

(בש"ד)

גיטרת
רבנן
הרבנן

זכות
כל הישועות

זרקו חצים להנחש, להסתרא אחורא,
הס"מ וסייעתו, וכבר זעוזו כל כ"ק הסטוא
אחרא עד שאפלו יהיה מי שייה מדורות
האחרוניים, יוכלו לבוש את הסטרא
אחרא ולגמור הבירור שיבא הגאולה.
ובאמת, זה המשל מועל ממד לעבודת
ה' בכל האפינים, בהתקזחות לנוין עבדות
ה' תפילה והתבודדות, ובענין שבירות
תאות ומידות; שאף על פי שהה כמה
שנים, ועשה מה שעשה, ונדמה לו שעדיין
לא פעל כלום, אף על פי כן יתרחק ויתחזק
עשות את שלו, עד שיגמור. וכן בענין
דרך ארץ כמו שאמרו חכמיינו ז"ל שלושה
דברים צרכין חזוק וכוי.
ודו' לחכימא כי המשל הניל הוא לכל
הענינים.

אוצר היראה - נצחות
בנימ. ד"ה

❖ עצות ❖

❶ על ידי רע-עין, לא זוכה להניח בן זכר.
❷ על ידי לשון הרע אין זוכה להניח בן זכר.

לקוטי תפילות א', מ"ה
תרע"א

❖ תפילה ❖

❸ ... זוכנו לבנים זקרים, חיים וקימים,
ויהיו עסקינו תורה ומקימי מצוותיך,
ועשי רצונך, כל ימיהם לעולם, הם
ובנייהם ובני בנייהם עד עולם, והוא נשר
זכרנו לדורי דורות עד סוף כל הדורות,
ותשمرם ותצלם מכל חטא ועונו ואשמה,
ותאריך ימיהם ושנותיהם וגדילו שמק עד
עולם ...

אוצר היראה
י"ג

❖ שמחה ❖

❹ עיקר עליות וירידות של האדם היא
כפי השמחה בו יתברך, שעל ידי זה עיקר
כל התקיונים הקדושים...

❖ שיחות הר"ן ❖

❺ העולם הזה אינו כלום, רק למשוך אל
התכלית הנצחית (ק"יה); ואני להסתכל אם
יהיה לו מעות אם לאו, כי בין כך ובו כדק
יבלה ימיו בשוה, כי העולם הזה מטענה
אותנו לגורמי, שומרה אל האדם כאלו
הוא מרוחיק בכל פעם, ובסוף איינו כלום,
כאשר נראה בחוש ברוב בני אדם,
שעסקים ועובדים ימים ושנים בסחרות
ומשא ומתן, ולבסוף כשבאיין לחשבון, איינו
נשאר בדים כלום, ואם אפילו משיג מעט,
локחין אותו מן המעות והכלל ששניהם
אין להם קיום ביחיד, דהיינו האדם עם
המעות, רק או שולחן המעות מן האדם,
או שולחין האדם מהמעות.

❻ ומעולם לא נמצא שישאר אחד עם
המעות, רק כנזכר לעיל גם היכן הוא כל
המעות שעשין מימות עולם? כי מעולם

תמיד מעשה בראשית, ובודאי לית يوم
דליך בה טוב, רק שיש לו גדר מלבר;
ומאמינים בחסדו הגדל שאיינו נפסק
לעולם, עד שימושיכין חסדים חדשים
לעולם בכל , ועל ידי זה זוכין להוסיף
בכל יום אוור קדושה ודעת, שעל ידי זה
מאיר התגלות הרצון בכל יום יותר ויותר.

וככבי אור - ספרות

נפאלים. רלח-רכא

❖ סיפורו ❖

❸ (אמר המעתיק): שמעתי מאנשי שלמוני
ששמעו מרבי אברהם ז"ל בשם מורהנית
ז"ל ששאלו אותו בעניין הגאולה, איך יכול
הדבר להיות שזמן הדורות הקודמים
וכמו בדור רבינו הקדוש לא בא הגאולה,
ובדורות האחוריים אשר הולכים מטה
טיטה יבא הגאולה?

והסביר על פי משל, שהיה בעולם רך
גדול, וסבבה חומה בצורה וחזקה עד
להפליא. וכל המלכיםרצו לכבהה והניחו
כל חחותיהם, ותוקותם נשאר מעל. כי כל



החיהיים שלהם נפלו מהחיצים שזרקו
משם.

ואחר כך היה מלך אחד חכם מאד,
שהליך סביב החומה והבט ונדמה בדעתו
שכעת יקח כל הגברים מחילתו ויכו על
החומה עד שיכבשנה. ועשה כן ונפלו כל
hilothionו, ונשאר רק הוא לבדו. והליך סביב
החומה לראות מה פעל שם, וראה
כולה צועז רך מבוחץ לא נכר), אףלו
בזוקנים ובחולמים וולדים יכבהה.

עשה כן, וקיבץ כל השאר נשים וילדים
וחולמים מה נשאר לו, והליך וכבש והרס
החומה כליל.

וכעת מי כבש החומה, אם האחוריים
החלשים הלא אףלו יעבדו בכל חותם
אלף אלף שנה לא היו עושים אפילו
רשות, ורק הכח של הגברים הראשונים
שעזעו את החומה עד להריסה. ואם
הראשונים הלא לא כבשו, רק האחוריים
גמרו וכבשו.

וכן הוא לעניין הגאולה, שהראשונים כמו
הצדיקי אמרת ואנשיהם, כמו משה רבינו
עליו השלום, רבינו שמעון בר יוחאי עלייו
השלום, האר"י הקדוש, הבעל שם טוב
מאמינים שכ"ל יום וויאן הוא עניין חדש
לגמר, כי השם יתברך מחדש בכל יום

אוצר היראה
צדקה, פ"ג

❖ פקדוי ❖
אדני המשכן ...

ההנומי אוורייטה שמחזיקין תלמידי
חכמים במומן (ועל די זה התלמידי חכמים
עוסקים בתורה ומחדשים הלכות), על כן הם
בבחינת אדני המשכן, בשל המשכן הוקם
עליהם, ושם במשכן נולדו ונתגלו כל

הכללות התורה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.
ומלחמת של ידי אלו ההלכות זוכין
להתגלות אחדות הפשטית יתברך, מתוך
פעולות נשנות, וזה תלוי באהבה ואחדות
שבין ישראל, ועל כן נצטו בתרומות אדנים
لتת מחצית השקל דיקא, להורות של כל
אחד מישראל אין לו שלמות, כי אם על
ידי חברו, כי צרכיהם שיכללו כולם זה זה
באהבה ואחדות גדול, עד שעל ידי זה
יתגלה אהדותו הפשוט יתרברך גם כן, שהוא
בחינת ההתגלות אלקوت שהיא במשכן.

וזה בחינת העשיר לא ירבה והדל לא
ימיעיט, בחרית ורש לא שמע גURAה, בחינות
ולא נכר שוע לפניו דל, כי אי אפשר להכלל
באחדות הפשט, כי אם על ידי עונה
ובוטול, שלא יתפאר אחד על חברו, חס
ושלום, רק אדרבא כל אחד יבטל עצמו
לגביה חברו.

ומזה ראוי שילמדו עצם העשירים
שלא יתגאו לעולם במתנת ידם, אףלו
כשנותני הרבה ומוחיקם תלמידי
חכמים בכל פרנסתם והצטרכותם, אף על
פי כן לא יתגאו בזה על העניים, חס
ושלום, כי העשור והכבד לפניו יתברך,
והשם יתברך מאד, ולהתבטל לפני
הענינים מגודל החסדים שעשה עמם
השם יתברך שהשפיע להם عشرות כזו,
שזכוין להחזיק תלמידי חכמים, וגם
עדין יש להם עשר רב בbijim, והענינים
והדלים שהם גם כן אנשים כשרים
כמוהם, ואולי יש בהם טוביים מהם ואין
בביהם לחם וشملה, ואינם זוכים להחזיק
התלמידי חכמים.

אך לו יתברך נתכו עליות וכל דרכיו
וההגותיו יתברך בודאי ישראלים ותמיינים,
אבל על כל פניהם צריכין ליזהר שלא יתגאו
ויתפאוaro בצדקותם על הענינים, רק יהיו
עמהם באחדות אחד באהבה גדולה, ועל
ידי זה נתגלה אהדותו הפשוט יתברך, שזה
עיקר תיקון הצדקה הניל.

אוצר היראה
י"ג

❖ התחזקות ❖
מהדורות בתרא, י"ג

❸ המקורבים לצדק האמת, שהוא
בחינת ז肯DKDOSHA, הם נזירים לבלי
לפול, חס ושולם, לידי זקנה לעולם, ואיך
שהוא, אך שעובר על האדים בכל יום הם
מאמינים שכ"ל יום וויאן הוא עניין חדש
לגמר, כי השם יתברך מחדש בכל יום

עושים תמיד מעות, והיכן הוא כל המועות?

רק באמת אינו כלום למורי.

¶ ולבסוף כי, אני יודע מי הוא שיכל לומר شيء את כי לפיה גדלות הbara יתברך, מי שיעוד מעט מגודלותו יתברך אני יודע איך יכול לומר לומר שיעוד אותו יתברך, ושום מלך ושרף אינו יכול להנפער על זאת, שיוכל לעמוד אותו יתברך, רק העיקר הוא הרצון, להיות רצונו חזק ותקיף תמיד להתקרב אליו יתברך; ואך על פי שהכל חפצים ורצים לעבדו, אף על פי כן אין כל הרצונות שווין ויש חלקים רבים ברצון, אפילו באדם אחד עצמו בכל עת ובכל רגע יש חלקים גדולים בין הרצונות.

¶ והכל, שעיקר הוא הרצון והכטוף שיהיה בoso תמייד אליו, ובתווך כי מתפלין ולומדין וועשן מוצאות (ובאמת לפיה גדלותו יתברך, כל אלו העבודות אינם כלום, רק הכל הוא בדרך איילן כי הכל הוא כמו שחוק בעלה, כנגד גדלותו יתברך).

¶ גם חכמות אינם כלום, רק חכמות אין ושיטה, אבל אף על פי כן חכמות אין צריים כלל, וכמבוואר במקום אחר (קו); גם אין טוב להיות זוקן (קו) הון חסיד זוקן, והן צדיק זוקן, זוקן אין טוב כי צדיק בהתהדרש בכל יום להתחילה בכל עת מחדש, רק יש מה שהוא משבח כשהוא זוקן, היינו דבר אחר שמוסיף כח כשמזקין כמו שאמרו רבותינו, זכרו נס לברכה (שבת ט). ¶ גם הפקורות אין צריים, אף על פי שבאמתacial אין נקרא הפקורות כלל, אדרבא להפּן,CSRודף אחר עסקי עולם הזה ורוחוק מעבודתו יתברך, זהו מופקר באמצעות, אך אף על פי כן אפילו מה שנקרא אצל העולם הפקורות דהינו מי שמקיר כל עסקי עולם הזה מכל וכל, ועובד בעבודת הש' שזו אצל העולם הפקורת דהינו אצל העולם הפקורת, גם זה אין צריים, כי יכולים להיות איש בשער כל הפקורות (קח).

¶ את זה קיבלו מatoi, שלא יטעו אותו העולם, כי לא נמצא אחד שהיה לו קץ וסוף טוב מן העולם, וכל בני אדם שהיו אפילו אותן שטאפו בידם כל העולם הזה כלו, היה סוף רע; ועוד גם לדורי דורותם צריים לידע מזה, ואפילו אומות העולם הזה כלום, מה צריים לעשות על זה צריים זוכה מן השמים, לזכות לידע מה שצריים לעשות אך ישראל אין צריים לזה, כי כבר הם יודעים מה לעשות, על ידי התורה (קט).

¶ העולם אומרים שאין צדיק לבקש גדולות, ואני אומר צרכיך דוקא לבקש גדולות לבקש ולהפץ אחר הצדיק הגדל ביטור דוקא, וכבר מבואר מזה בספרים שצדיק לחפש דייקה אחר הצדיק והרבבי הגדל ביטור (קי) ... ¶ ובאמת אין נמצא שום תואה את האדם, ואכילה ושתייה הוא הכרה לקיום הגוף, וגם בנימ מוכרים להוליד, וכל זה האדם מוכחה; ואם כן אין שום תואה כלל, רק

מתנות חנוך

אחינוע בית ישראל

תרמו נא

בעין יפה

למען קיוס העלו

המופץ בכל רחבי הארץ

דואר מס' 7-2255-89

שכירים להתנהג בהם בקדושה ובטהרה,
והשכל של האדם יכול לעמוד נגד כל
התאות, כי הקדוש ברוך הוא יhab
חכמתה לחכמים...

מספר אבוי הנחל ב'
מחטב ק'ב'

✉ מכתב

ה העולם מלא עצוקות וגנחות ואנחות
גדלות ומרות, בלי שעור, וכולם צועקים
מן וכל אחד ואחד צועק בקשות
משונות, כאילו לו חסר יותר מכל העולם
עד שכמעט יוצאת נפשם עמוק מרורות,
ואין להם במה להחחות את עצם; ועicker
החיות וההמתקה הוא הצדיק יסוד עולם
המתתק בכל עת בכל דור מרירות
דעלמא, ובוזאי כל אחד כפי קירובו
לחצדי, וכפי אמונה בו כמו כן נמתק
מרירותו יותר.

אווצר היראה
חכמת ב', ד'

© חכמתו

© על ידי קימת חכמת; וגם מי שאינו
יכול לעמוד בחכמת, שמתגבר על כל פנים
לעמדו קודם אור היום, לעסוק בתמורה
ועבודה על ידי זה נסתלקין כל הקשות
והכפירות ובלבול אמונה, וזוכה לדעת
בידיעה שלימה ובלב שלם שלם כל הארץ
כבודו, ולקיים שוווי ה' לנגיד תמייד,
ולהתפלל בכונה גדולה, כי קימת חכמת
לעסוק בתורה מסוגל לדעת, היינו לדיעה
שלימה הניל, שזה עיקר הדעת.

מחטב ל'א
(המשך)

✉ עלים לתרופה

... ובעתים הללו החיתוי עצמי בה
הרבה, ברוך הנוטן ליעף כי אשר עד כה
ازרני, ואני חזק עתה בעדתי תודה לאל
של כל העולם צריים מאי לשםוע עצם
ולקבל דבריו שקבלו, אשרי מי שיזכה
זהה, ואני כל ימי חלדי איחל להודיע
ולהשמע לכל מי שירצה לשמע את כל
טוב גנזי או צרי או צורחות של חיים נחחים
אוצרי יראת שמיים אשר הצפן אצלי עצם
היראה עצם החיים עצם הטוב, הוא
אדוננו מורנו ורבנו זכרונו לברכה, השומע
ישמע וכו', כי מלבד מה שאנו מאominim
באהמת אנו רואים בעינינו, שכאר מגייע
קצו של האדם, כמה הצליח בכל
שעה ובכל רגע שהליך בדרך האמת
שזכה כל אחד שהיה לו התבוזות ובמה
שהיה על ציון שלו הקדוש.

וננה זה רבי שמואל זכרונו לברכה
שנפטר בודאי אתה ידעת אותו היטב,
ותדע ששמותו יצא בטורה, ודבר דברי
אמונה בכל עת עד שיצתה שמותה תהא
שמותו צורה בצרור החיים. מה גדו
חסדי ה' שזכה אותו שיהיה לו כל פעם
התבוזות בשדה השרה, ומחלות עפר,
והלך בדרך הישר בדרך הקדוש כל תורה
ונפטר בשם טוב, וקויתי לה' שבודאי
יקרבו שם הבעל השדה, כאשר אמר
בעצמו קודם הסתקמותו הקדוש למלعلا
למעלה: מה לכט להתיירא מהחר שאני
הולך לפניכם? ומה אם הנשומות של
הכירו אותי וכו'? ... כאשר כבר שמעת כל
זה. והשם יתברך יאריך ימיכם וشنוטיכם
וימי כל אנשי שלומנו וימי כל ישראל נגד כל
שיזכו לידע ולהכיר מי היה בעולם בדורות
הלו אשר הניח אחורי תורות ושיחות
וספרים ומעשיות אלה, ובפרט המעשה
של ה' בטלירש.

אשרינו מה טוב חלכנו וכו', והוא זה
שלום וחמים. דברי אביך המרפא לראותך
בקarov. אך אף על פי כן החקרה להמוני
אייזה ימים ולחקר ולדרוש בזזה כניל.
ומהסתם אכתב לך עוד בזזה. ומה' מצדי
גבר כוננו וכרצונו נעשה.

נתן מברסלב.

ביתי פתוח לרוחה תודה לאל. ואודות
הנגיד רבי שמשון נרו יאיר אין לי דברים
עתה כל דבר ולכתוב בזה. כי מאלא
תבין שעידין אין דעתן צולחה אחרי אשר
 עבר עלי עניין זהה, אם תרצה דברך בעצמו
ואם תרצה להראות לו מכתבי אלה
ברצונך תעשה, כי לפני אין סוד, אך על
פי שלא היה על ראש השנה עדין. נפשו
קשורה בנפשנו. וננה יש לי הרבה לדבר
עם רבי שמשון שיחיה, אך מחמת שאנו
אתערותא דלתתא ממנה, כי כפי הנראה
היה זה בעתים הלו ולא התראה פנים
עמי, על כן אי אפשר לי לדבר ולכתוב לו כל
מה שבבלבי, וה' הטוב יוכירו האומות
ויחדש ימי לטויה, ולא יהיה נפרד
מאנטו, חס ושלום, רק יהיה נמנה עמו
תמיד, מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח
נצחם אמן.

השמון זiot קבלתי גם כן, השם יתברך
יזכנו לקיים מצות הדלקת נר חנוכה
בשלימות לאמשכא משח רבות קדשו
ולאדרלא בוציניא, אם יהיו כל הימים די
וכיו' אי אפשר לבאר פרוש דברים אלה
שהזוכרתי עתה.

ספר המידות
אכnest אורה

❖ מידות ❖

❖ על ידי הכנסת אורחים, אימתו מוטלת
על הבירויות.
❖ סגולת להחויר לאשה וסתה על ידי
הכנסת אורחים.

לרפואת
אביב להאה
בת אסתר
לעלוי נשמת
מדכי זכריה בן
פנחס, ז"ל